

til Forsendelsen alene, hvilket sidste forresten ikke er meget praktisk, hvorfor ogsaa næsten Alle benytte Postvæsenet baade til Forsendelsen og til Dpkrævningen. Den Betaling, som hidtil har været krævet herfor, har imidlertid ikke været principrigtig. Den har nemlig været sat i et fast Forhold til Abonnementsprisen. Deraf bliver Følgen, at naar to Tidsskrifter koste ligemeget i Abonnement, komme de ogsaa til at svare ligemeget i Postafgift, uagtet der kan være en meget stor Forskjel paa den Tjeneste, som Postvæsenet yder. Udgifterne og Abonnenterne i disse to Tilfælde. Sæt f. Ex. at et Blad udkommer kun een gang om Ugen og et andet derimod 12 Gange om Ugen, men at de begge koste ligemeget — saadanne Tilfælde findes — saa ville de Herrer erkjende, at det forstnevnte af disse to Blade ikke bør betale Postvæsenet nær saameget, som det sidste bør, idet det sidste forvolder Postvæsenet omtrent 12 Gange saamegen Uleilighed. Derfor foreslaaes det nu, at der skal sondres imellem Betalingen for Forsendelsen og Betalingen for Dpkrævning, saaledes at Betalingen for Forsendelsen sættes til noget vist Løvt for hvert Numer, nemlig til $\frac{1}{3}$ Sk., hvorimod Betalingen for Dpkrævningen bestemmes i Forhold til Abonnementsprisen, nemlig til 8% af denne. — De nu omtalte Hovedbestemmelser med Hensyn til Tarifieringen har jeg antaget, at det fornemmelig vil være af Interesse for det høie Thingstray at blive bekendt med, og jeg har derfor tilladt mig her at anføre dem i al Korthed. Jeg kommer dernæst til et andet Hovedpunkt i nærværende Lovforslag, nemlig det, som angaaer Portofriheden. De Herrer ville erindre, at det i Loven om Postforsendelser af 11te Marts 1851 var fastsat, at fra 1ste April 1852 skal de al Portofrihed ophøre. Da man imidlertid kom til at skulle gennemføre Bestemmelsen, opstod der saamegen Betænkelse og Uengsteligthed derved, at man ikke dristede sig til at udføre dette udtryffelige Lovbud, uagtet det dog stod i en overmaade nær Forbindelse med den betydelige Moderation i Brevportoen, som dengang havde fundet Sted. Man udsatte da ved en ny Lov det nævnte Lovbuds Gjennemførelse i eet Aar, og næste

Aar udsatte man det atter i eet Aar, og saaledes blev man ved, indtil man tilsidst ved Lov vedtog, at Forholdet skulde blive ved det Gamle. Dette var nu i mine Dine overmaade uheldigt, og det har ogsaa vist sig, at det har medført en stor Byrde for Postvæsenet og paa mange Maade været til megen Ulempe, at Lovbudet ikke i sin Tid blev gennemført. Hovedvanskeligheden ved samme har naturligtvis været, at man ikke ret vel indsaag, hvorledes man saa skulde komme ud af det ligeoverfor alle dem, der havde fri Postforsendelse, men som nu skulde miste den, og af hvilke mange ikke kunde taale dette. Der vilde, naar Sagen ikke kunde ordnes paa en eller anden Maade, som man endnu ikke havde udfundet, derved opstaae Vidtseftigheder, som det vilde være meget vanskeligt at overvinde. Jeg troer imidlertid, at Enhver vil erkjende, at det bestaaende Forhold med Portofrihed i og for sig er saa principstridigt, og at det i den Form, hvorunder det historisk finder Sted hos os, giver Aaledning til en saadan Mængde af Uordener og Divul og forvolder Administrationen saa overidentlig mange Ulemper, at man ikke bør give en ny Lov om Postvæsenet, uden ogsaa at faae dette Forhold endelig ordnet. Derfor tillader jeg mig ogsaa i saa Henseende at forelægge det høitærede Thing Forslag, som ere radicale, forsaavidt som Lovforslaget uden videre bestemmer, at al Portofrihed skal være ophævet samtidig med denne Lovs Ikrafttreden. Der indeholdes dog tillige i Lovforslaget lempelige og overkommelige Bestemmelser om, hvorledes man skal imødegaae de praktiske Ulemper, som ville opstaae i den første Tid, og navnlig foreslaaes der Regler om, hvorledes der skal gives Erstatning for de Udgifter, som derved ville forvoldes i de forskjellige Administrationsgrene, samt Regler om den Vej, ad hvilken det deraf opstaaende Mellemregningsvæsen efterhaanden vil kunne ophøre. I saa Henseende indeholder Lovforslagets § 15 udførlige Dplysninger.

De øvrige Capitler af det her omhandlede Lovforslag vedrøre mindre væsentlige Gjensstande, men som dog alle have deres Betydning for den hele Sags hensigtsmæssige Ordning. Lovforslaget indeholder saaledes Straffe-